ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

நித்தியாநுஸந்தானம்

இரண்டாம்பிரிவு.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வேதார்த்தஸாரமாகிய

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

இதற்கு

பூர்வாசாரியர்கள்செய்தருளிய வியாக்கியைகளுக்கிணங்க

வித்வான்களான

திருக்குடந்தை - ஸ்ரீமான். கு. திருமலாசாரியராலும்,

கோலார்

பிரதிவாதிபயங்கரம் - ஸ்ரீமான். வேங்கடாசாரியராலும்

பரிசோதித்து,

கோலார், ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர்,

மண்டயம். பி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், எம். ஏ.,

அவர்களால்

சென்னை:

ஊ. புஷ்பரதசெட்டி அண்டு கம்பெனியாரது

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்

பிரபாவச்சுருக்கம்.

திருக்குடந்தைக்கு மேற்குதிக்கில் சு - எ - நாழிகைவழி தூரத்திலுள்ள, திருமண்டங்குடியென்ற வூரில் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், கலி - உஅசுுவதான பிரபவஹு மார்கழிமீ கிர்ஷ்ணபக்ஷம், சதுர்தசி, செவ்வாய்க்கிழமை கூடின கேட்டை நக்ஷத்திரத்தில், ஸ்ரீவைஜயந்தீ வநமாலிகா அம்சராய், வேதியர் குலத்தில் அவதரித்தருளினர். அவருக்கு ஞானபக்தி வைராக்கியங்கள் விசேஷித்திருந்தபடியால், விப்ரநாராயணன் என்று திருநாமம். அவர்க்கு சிறுநாளில் சவுளோப நயநாதிகள் எல்லாம் முறையாய் நடந்தது. வேதசாஸ்திரம் முதலான அகில வித்யைகளிலும் பாரங்கதரா யிருந்தார். அவர் இல்லறம் பூண்டிருந்தவராயினும், மஹா வைராக்ய ஸம்பன்னர், ஒரு முறை திருவரங்கம்சென்று பரமபத நாதனை அழகிய மணவாளனைத் திருவடித்தொழுதபோது, ஆழ்வாருக்குத் தம்பக்கலில் நிரதிசய பக்தியுண்டாகும்படி திருவரங்கச்செல்வனர் விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியருளினர். பிறகு திருவரங்கமா நகரிலிருந்துகொண்டு, திருவின் மணாளனை ஸர்வஸ்வாமிக்குத் திருமாலைகட்டிச் சாத்தித் திருநந்தவன கைங்கரியத்தில் ஊற்றமாயிருந்தார். ஒருநாள் ஆழ்வார் திருநந்தவனத்தில் திருத்துழாய் முதலானவற்றுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொண் டிருக்கும்போது, தேவ தேவியென்ற ஒரு விலைமகள் அவள் தமக்கையுடன் சோழராஜன் சபையினின்றும் தன்னகத்துக்குத் திரும்பிப்போகும் மார்க்கத்தில், ஆழ்வாருடைய திரு நந்தவனத் தருகேவந்து சற்றுநேரம் இளைப்பாற நின்று, பார்த்தபோது ஆழ்வார் மிக விரக்தராயிருப்பதை நோக்கினள். அப்பொழுது தேவதேவியைப் பார்த்துத் தமக்கையானவள், "நீ யிவரை யுன்னுடைய விப்ரம ஸரஸோல்லாஸங்களால் வசப்படுத்துவாயானல் உனக்கு நான் ஆறுமாசம் தாதியாகிறேன்" என்னக்கேட்டு தேவதேவி "அப்படி நான் செய்யாவிடில் உனக்கு ஆறுமாதம் தாதியாகிறேன்" என்று பிரதிஞ்ஞை கூறினள். உடனே தேவதேவி, வேறுவேஷங்கொண்டு திரு நந்தவனத்துள்ளிருக்கும் ஆழ்வாரிடம் சென்றுத் தண்டனிட்டு, "உமது திருவடிகளில் பணிவிடைசெய்து ஈடேறலாமென வந்தேன்" என்றாள். ஆழ்வார் இவள்செய்யும் மாயத்தையறியாது அவ்வார்த்தைக்கு இசைந்து தமது மாதுகராந்நத்தின் மிகுதியை நாடோறும் அவளுக்கிட்டு நந்தவனத்தில் கைங்கரியத்தில் நியோகித்தார். சிலமாதங்கள் சென்றபோது ஒருநாள் பெருமழை பொழிந்தது. அப்போது ஆழ்வார் தமது பன்னசாலைக்குள் ளிருந்துகொண்டு, தேவதேவி புறம்பே மழையில் நிற்கின்றனளே என இரங்கி, அவளை யாழ்வார் உள்ளேயழைக்க; தேவதேவிவந்து தனது கருத்

தை முடிப்பதற்கு இதுவே நற்சமயமெனத் தீர்மானித்து தனது சரஸ்ஸல்லாபத்தால் அவரை மோகிக்கச்செய்துத் தன்வசப் படுத்தினாள். ஆழ்வாரும் வரவர மோகவலையு ளகப்பட்டு திருமாலை கைங்கரியம் ஒழிந்தவேளையெல்லாம் அவள் வீட்டுக்கே செல்லத் தலைப்பட்டார். இப்படிச் சிலகாலத்துள்ளேயே அவர் கைப்பொருளெல்லா மொழிந்து வறண்டுபோக ஒருநாள் விலைமகளான தேவதேவி அவரை வீட்டைவிட்டு வெளியே தள்ளிவிட்டாள்; அப்படியும் அவள் வீட்டுத் திண்ணையைவிட்டு விலகாமல் தலையை மூடிக் கொண்டுப் படுத்துக்கொண்டிருந்தார். இப்படியிருக்கும் அவஸ்தையைப் பெருமாளும் பிராட்டியும் சேர வெழுந்தருளி, க்கண்டு, இதுக்கோர் முடிவுசெய்யத் திருவுளம்பற்றி யருளவேணுமென்று பிராட்டி பெருமாளைப்பிரார்த்திக்க, அதை ஸர்வஸ்வாமியான எம்பெருமான் அங்கீகரித்து, அதற் குடன்பட்டு, தனது ஸன்னிதியிலிருந்து ஓர் தங்கவட்டிலை எடுத்துக்கொண்டு தானேவந்து, விப்ரநாராயணன் கொடுக்கச்சொன்னான் என்று தேவதேவியென்றதாஸியிடத்திற் கொடுத்துவிட்டு, ஆழ்வாரிடத்திலும் வந்து "அவள் உள்ளே அழைக்கிறாள்" எனச் சொல்லிவிட்டுத் தனது கோயிலுக்கு எழுந்தருளினான். ஆழ்வாரும் தாஸிவீட்டினுள்ளேசென்று அவளுடன் கூடிச்சுகித்தார். மறுநாட் காலமே, ஸன்னிதியில் தங்கவட்டில் களவுபோனதாகத் தெரியவந்தது. நிசுளாபுரேந்திரனான சோழராஜன் அதைக்கேள்வியுற்று, வட்டிலுக்காகத் தேடச்சொல்லி கடைசியாய் தேவதேவி வீட்டில் அகப்படக்கண்டு அவளையும் ஆழ்வாரையும் சிறைப்படுத்தினான். பிறகு ஒருநாள் ஆச்ரித வாற்சல்யனான அழகிய மணவாளன் அவ்வரசன் கனவிற்சென்று "ஆழ்வார் குற்றவாளி அல்லர், அவர் பிராரப்தகருமம் இப்போதே முடிந்து போகட்டுமென்று, நாமே நமது வட்டிலைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தோம், அவரை விட்டுவிடு" என்று நியமிக்க அவன் இவரைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தான். அப்பால் ஆழ்வார் புந்தி திருந்தி வழிபட்டு "மாதரார் கயற்கண்ணென்னும் வலையுட்பட் டழுந்துவேனை" என்று சொல்லி மனநைந்துருகி, "ஊரிலேன் காணியில்லை...... காரொளி வண்ணனே கண்ணனே கதறுகின்றேன்" என்று அநவரதம் திருமால்மேல் நின்ற சிந்தையராய் அழகிய மணவாளனுக்குத் திருமாலைகட்டிச் சாத்தித் திருநந்தவன கைங்கரியம் விடாது செய்துகொண்டு, ௪௫ - பாசுரத்தால் திருமாலையென்ற பிரபந்தத்தையும், பத்துப் பாசுரமுள்ள திருப்பள்ளியெழுச்சியையும், திருவாய் மலர்ந்தருளி உலகத்தை வாழ்வித்தருளினார். தீவினைகளனைத்தையும் வேருடனறுத்துத்துடைத்து உய்வதற்கு, எம்பெருமான் றமரடிகளி லொட்டிய தூசியைத் தலைமேற்கொள்ளலே தக்கபிராயச்சித்தமென மனதிற்கொண்டவராதலால், 'தொண்டரடிப்பொடி' என்றதையே தமது திருநாமமாக உகந்தருளினர்.

ஸ்ரீ

திருப்பள்ளியெழுச்சி

முகவுரை.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த திருப்பள்ளியெழுச்சி யென்ற இப்பிரபந்தத்தை யநுஸந்தித்து அதன் அர்த்தவிசாரஞ் செய்யத் தொடங்குவதற்குமுன், முதல் முதல் அதில்கூறப்படும் ஸ்ரீரங்கநாதன் யாரென்றும், அவனுக்கும் நமக்கும் உள்ள சம்பந்தம் யாதென்றும், இவ்விஷயத்தை யிப்போது ஆராய்ந்தது ஆவசியகந்தானு வென்பதையும், இவைகளை யறிவதினால் நாம் பெறும் பேற்றையும், அதற்குத்தக்க உபாயங்களையும் பற்றி இங்கு சற்று விசாரிப்போம். யாதெனில் மனிதர் இவ்வகையாராய்ச்சிகளில் மனது ஒடுங்கிச் சிந்தித்துப்பார்த்துத் தேர்ச்சியுற்றுத் தெளிவதுநலம். ஏனெனில் மாறிமாறிவரும் பலவகைப் பிறவிகளிலும் இம்மானிடப்பிறவி கிடைப்பது மிக்கவரிது, கிடைப்பினும் பேற்றையடைவதற்கு முயலும் ஞானம் பிறப்பது அதனினும் அரிதரிது. நல்லது, சற்றுப் பொறுத்து விசாரிப்போமென்றாலும் 'நின்னின்னிலையில மன்னுயிராக்கைகள்' என்றும் சான்றோர் கூறுகின்றமையால் இப்போதே ஆராயப்புகுவது அதியாவசியகம். முதலில் நித்ய விபூதியிலுள்ள பரவாசுதேவனுகிய பரப்பிரம்மமே இந்த அணியரங்கன் என்று காட்டுவதற்காக அடியில்வரும் பரமபத பரப்பிரம்மவிசாரங்கள்செய்யப்படுகிறது. அதாவது:—

பரமபுருஷார்த்தமாகிய வீட்டின்கண் ஆசையுற்ற முமுக்ஷுக்களாகிய யோகிகளுக்கு த்யேயனாய், பரமகதியாய், அக்ஷரமாய், பரஞ்சோதி ஸ்வரூபனாய் அகிலோபநிஷத்துக்களிலும் பிரதிபாதிக்கப்படுமவனுயுள்ள பரவாஸுதேவனுகிற பரப்பிரமத்தைத் தியானித்து அடையத்தக்க சேதநர்கள் அளவிறந்திடையறாதுவரும் பிறவிக்குக் காரணமாகிய வித்தை வறுத்தழித்து, மறுபடியும் திரும்புதலில்லாத சாசுவத பரமபதத்தில் எஞ்ஞான்றும் வரம்பிலின்பமுடையராய் வீற்றிருப்பர் என்று கூறப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட வைஷ்ணவமாகிய பரமபதத்தின் லக்ஷணம் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் கூறியிருப்பது எங்ஙனேயென்னில்,

“[illegible] ।

[illegible] ॥

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌭𑌯𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌪𑌰𑌮𑌂𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇𑌲𑌯𑌂 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍋𑌪𑍍𑌤𑍌𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑍀𑌜𑌤𑌾𑌂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ॥
𑌏𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 ।
𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌹𑍇𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂𑌪𑌰𑌮𑌂𑌪𑌦𑌂 ॥
𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌰𑌮𑍋𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌯𑌤𑍋𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

க-வது அம்ஸ, உஉ-வது அத்தி, ௪௯-௫௫ ஸ்லோகங்கள்.

(இதன்பொருள்.) ஞானமயனை விஷ்ணுவினுடைய ஞானரூபபரமபதமானது முயற்சி வேண்டாததாயும், ஒருவரால் கற்பிக்க வேண்டாததாயும், எங்குமொழிவற நிறைந்து நின்றதாயும், ஒத்ததிலதாயும், அபரோக்ஷமாய்த் தனக்குத்தானே விளங்கி ஸாக்ஷாத்கரிக்கத்தக்கதாயும், தன்னிலையிற்றானே யுளதாயும், கூறற்குரிய குறிப்பற்றதாயும், ஒடுக்கமுடையதாயும், அச்சமிலதாயும், தூயதாயும், எவ்விதபாவனைக்கு மெட்டாததாயும், பற்றிலதாயு முள்ளபடி யிராநின்றது. அப்படிப்பட்ட பரமபதத்தில் உட்பற்று புறப்பற்றனைத்தையு மறுத்து எந்தயோகிகள் ஒன்றி யொடுங்குகிறார்களோ, அவர்கள் பிறவியாகிறவிதையைத் தீய்த்துவிடுகிறார்கள். இந்தப்படி குற்றமற்றதாயும், என்றுமுளதாயும், முற்றவுநின்றதாயும், அழிவற்றதாயும், எவ்வித வேறுபாடிலதாயும், இருக்கிற விஷ்ணு என்ற பெயரையுடைய உயர்ந்தநிலையான பரப்பிரமத்தை யடைகிற பரமயோகியானவன் திரும்பப் பிறவியென்னும் பெரும்வலையுள் ளகப்படமாட்டான்.

அப்படிப்பட்ட ஸர்வவேதாந்தப் பிரதிபாத்தியமான பரப்பிரமத்தை யடைவதற்கு சாதனமான உபாஸனையைச் செய்யவேண்டி, அப்பரப்பிரமமானது இரண்டுநிலைமை யுடையதென்று கூறப்படுகின்றது. அவற்றுள் ஒன்று மூர்த்தம்.—அதாவது வெளிப்படை; மற்றொன்று அமூர்த்தம்.—அதாவது உள்தேட்டம். மூர்த்தம் நசுவரமானது; அமூர்த்தம் சாசுவதமானது. இவ்விரண்டுநிலைமையும் எங்கும் நிறைந்துளது. ஆகிலும் பிராணிகோடிகளில் தாரதம்மியம் காணப்படுகிறதே அது எப்படியெனில், ஓரிடத்திலெரிந்துகொண்டிருக்கிற நெருப்பானது சுவாலையின் உஷ்ணமும் வெளிச்சமும் அந்நெருப்பின் அருகில் மிகுதியாயும், தூரத்தில் போகப்போகக் குறைவாயுமிருப்பது போல பரப்பிரமத்தின் சக்தியினுடைய வியாபகத்தின் ஏற்றத்தாழ்ச்சியால் அல்லது தூரஸமீபங்களால் ஸர்வவஸ்துக்களுக்கும் ஏற்றத்தாழ்ச்சிகாணப்படுகிறது. அதன் விவரமாவது, பிரமன் விஷ்ணு சிவன் மூவரும் பரப்பிரமத

தின் முக்கியமான சக்தியைப்பெற்றவர்கள்; அவரினுந் தாழ்ந்தவர் மற்றைத் தேவர்கள்; அவரிலும் மனிதர், விலங்குகள், பாம்புகள், பறவைகள்; அப்பால் மரம், புல், பூண்டு, செடிகள். இவைகளெல்லாம் பரப்பிரமசக்தியின் வியாபகத்தை தூரத்தில்போகப்போகக் குறைவாயுடையவைகள். இதைக்குறித்து விஷ்ணுபுராணத்தில் கூறப்படுகிறது யாதெனின்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வி. க-வது அம், உஉ-வது அத்தி. ருச-ருரு சுலோ.

அநிர்வசநீயமான அப்பரப்பிரமத்தின் ஓர்வடிவமாயும், அதின் ஸர்வ சக்தியையும் பூர்ணமாய் முடையவனே திருமால் (ஸ்ரீவிஷ்ணு); அஃதெப்படியெனில்.

[illegible]
[illegible]

(இதன்பொருள்) பரப்பிரம்மமே தன்சக்திமுழுமையும் திரட்டித் திருமால் (ஸ்ரீ விஷ்ணு) வடிவமான வேறோர் உருக்கொண்டதாக தெரியத்தக்கது. அந்த வடிவத்தை யோகிகள் யோகத்தின் தொடக்கத்தில் தியானிக்கிறார்கள். மூர்த்தியாவது ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமாய், சுசுவராசுவரமாய்க் காணப்படுகிற பிரபஞ்சம் முற்றவும் தனக்குச் சரீரமாக்கிக்கொண்டு இந்த விசுவத்தையே ரூபமாகவுடையவன்; இப்படிப்பட்ட விசுவரூபத்தையே யுத்தசமயத்தில் ஸ்ரீகண்ணபிரான் அர்சுனனுக்கும், அதற்குமுன் திருதராட்டிரன் சபையில் உள்ளார்க்கும் காட்டினது.

[illegible]
[illegible]

ப - கீ. கக - கஅ.

இந்த ஸ்ரீ ... அகிலஜகத்துக்களையும், ஸ்வயம் அகுணனுமி
...வம், சத்துவ ர... ன்கிற முக்குணத்தையும் வெவ்வேறு சமயங்
...ளிற் சேர்ந்து ... குணந் தலையெடுத்தபோது விரிஞ்சியாகிற
...பத்தை ய... யும், சத்துவகுணந் தலையெடுத்தபோது

· மேலேவிவரித்துக் கூறியது.

விஷ்ணுவாய்க் காத்தலையும், தமோகுணம் தலையெடுத்தபோது ருத்ர முதலானவர்களாய் அழித்தலையும் செய்தருளுகிறான். இவ்வர்த்தத்தை,

ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி அந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணு சிவாத்மிகாம் ।
ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாந் ஏக ஏவ ஜநார்த்தந: ।

வி-பு. க-வது அம். உஉ-வது அத். ருகூ-வது சுலோகத்தில் கூறப்படுகிறது.

அன்றியும் ஸ்ரீ வைகுண்டனென்ற ஸ்வாமியே, க்ஷராக்ஷரமாயும் அதிமாயுமிருக்கும் இவ்வுலகத்தை அனைத்தையும், தனக்கு ஆபரண ரூபமாய் அஸ்திரசஸ்திர ரூபமாயும் தரித்துக்கொண்டு, இப்படி திவ்ய ஸ்ரக் வஸ்த்ராபரண பூஷிதனாய், தனக்கு உள்ளபடி இவ்வாகாரம் இல்லாவிடினும், சேதநரும் இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தைத் தியானம் முதலானவைகள் செய்து அதின்மூலமாய் பரப்ரஹ்மமான தன்னையடைந்து க்ஷேமமடையவேண்டுமென்று உள்ளம்பற்றி இப்படி திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹம் பண்ணியிருக்கின்றான், எங்ஙனே யெனில்.

பூஷணாஸ்த்ர ஸ்வரூபஸ்தம் யதேதத் அகிலம் ஜகத் ।
பிபர்த்தி பகவாந் விஷ்ணு: தந்மமாக்யாதும் அர்ஹஸி ।
... ...
... ...

விஷ்ணு - பு. அம் - க. அத் - உஉ. சுலோ - சுச, எ0

(இவற்றின் பொருள்) காரிய காரண ஸ்வரூபனான எம்பெருமான் புருஷப்பிரதாநாத்மகமான இப்பிரபஞ்சத்தைத் தனக்கு ஆபரணங்களாகவும் அஸ்திரங்களாகவும் தரித்திருக்கிறான். உபாஸகர்க்கு ஸர்வபுருஷார்த்த ஸித்தியும் உண்டாக்கக்கருதி, உண்மையில் தனக்கு யாதொரு உருவமும் இல்லாதிருந்தும், தனக்கு அஸ்த்ரமாயும் பூஷணம் முதலானவைகளாயும் தன்னைச் சார்ந்திருக்கிற அகிலப்பிரபஞ்சத்தையும் தனக்கு ரூபமாக்கிக்கொண்டு விளங்குகிறான்.

ஸ்ரீய: பதியானவன் க்ஷராக்ஷரமயன் (அழியாததும்) என்னப்படுகிறது. அதாவது க்ஷரமாக்ஷரமய என்றது பொருள் படில், ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான இரண்டிடத்திற் கூடுதலுண்டோ? வென்றால் அயனாருக்கு அனுபகச் சந்திரகத்தின் (தபாவின்) மேல்விலாஸமானது கழிபடனும் விலாஸக் காரணைப்பார்த்து, எப்படி "உள்ளோபாசேர்ந்த அந்தரங்கமானவிஷயங்களிருக்கிறது" என்று ... மன்றி, உள்

தின் முக்கிருக்குங்காரணத்தை மறைத்து இரக்ஷித்துக்கொண்டு, தான் காரிய தேவதையின்று, உபதேசிக்கிறதோ அப்படியே பரப்பிரமஸத்தையால் விளங்கு அற நசுவரப்பிரபஞ்சமானது தனக்குள் மறைந்துநிற்கும் அக்ஷரமானகாரணத் தைக் காட்டுகிறதற்காகவே பலமுறை தோன்றி மறைகிறது. ஆனால் எம்பெ ருமான் இப்படிப்பட்ட விக்ரஹத்தை யுபாஸகர்க்காகத் தரிக்கிறானென்றும், அவன் உண்மையில் யாதொருவடிவமு மில்லாதவனென்றும், மாயாரூபியென் றும் சொல்லுகிறபடியால் விக்கிரகரூபியான அவனை வணங்குவதில் பிரயோஜ னம் யாது? பொய்ம்மையான வடிவத்தைத்தியானித்து அல்லது உபாஸித்துப் பெறத்தக்க நன்மையுளதோ? பெறும்பயனும் பொய்யேயாகுமே! ஆதலால் ஸத்யமாய் அரூபமா (அமூர்த்தமா) யுள்ள பரப்பிரமத்தையேயன்றோ உபா ஸிக்கவேண்டும்" என்றால். நல்ல மாதுரியமுள்ள சர்க்கரையால்செய்த திருப் பணியாரமானது ஆனை குதிரை தேர்முதலிய வடிவமுடையதாயினும், அதை யுபாஸிக்குமவர்கள் அதாவது அதைவிரும்பிக்கட்டி வாயிற்போடுமவர்களு க்கு தன் நைஸர்கிகமான தித்திப்பையேதரும். ஆனை குதிரை தேர்முதலிய (மிட்டாயி) வடிவமானது சர்க்கரையையே ஸத்தாகவும் ஆதாரமாகவும் உடைத்தாய் விளங்குகிறபடியால் அதை யுட்கொள்பவர்க்கு சர்க்கரைகிடைப் பதில் சந்தேகமில்லை. அன்றியும் இதேவிஷயத்தை வேறோர் திருஷ்டாந்தத் தால் உறுதியாக்கப்படுகிறது. அதாவது சுவரின்மேல் கறுப்பு சிகப்புமுத லிய பற்பல வர்ணங்கள்கொண்டு எழுதிய சித்திரமானது, உண்மையில் சுவ ரை யாதாரமாய்க்கொண்டு அதைமறைத்துத் தானே விளங்குகிறது. ஆகி லும் அச்சித்திரத்தை விருப்பத்துடன் பலமுறை கட்டியதன் சவுந்தரியாதி களை யநுபவித்து, நெருங்கியொருவன் அதைக் கையாற்பற்றி யாலிங்கனஞ் செய்வானேயானால் உண்மையி லவன்கைக்குச் சுவர் அகப்படுமல்லவா? அது போல் மூர்த்தஸ்வரூபத்தை யுபாஸித்தால், அது அமூர்த்தத்தைவிட்டு வே றன்றாகையால், அக்ஷரமாகிய பரம்பதங்கைகூடுவதில் சந்தேகமேயில்லை. ஆகையால் ஒரு பிரமமே உள்ளே அமூர்த்தமாயும், வெளித்தோற்றத்துக்கு மூர்த்தமாயும் விளங்குகிறதென்கிற கருத்தையே "வெ... ஹணஷ வ" ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணங் கூறிற்று.

... ஷஂஜமசு அக்ஷரமாய், அநிர்தேச்யமாய், அமூர்த்தமாயுள்ள அவ்யக்த பரப்பி... வடிவஸ்பத்தையே யுபாஸிக்கலாகாதோ? வென்றால், அவ்வுபா ஸனை ... ர்சிகளுக்குங்கூட பாவிக்க முடியாத தாயும், மிக்கவருத் தத்தா... விஷ்ணுவே ... தக்கதாயு மிருக்கின்றது. அளவிறந்த துன்பத்தைப் பட்டு ... னையா லடையத்தக்கபேறும், எளிதில் ஸமூர்த்த மான ... அடையத்தக்க பேறும் முடிவில் ஒன்றேயாய்

விடில், ச்ரமரஹிதமாய், சுலபமாய், சிந்த்யமாய், கல்லாதார் கற்றுணர்ந்தார் யாவரும் உபாஸிக்கத் தக்கதாயு முள்ள ஸகுணோபாஸனையை யேன் செய்யலாகாது? ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீகண்ணபிரானே கீதையில்.

"𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌗𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌮𑌚𑌲𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇" ॥

என்று இவ்வர்த்தத்தை அர்ச்சுனன் சந்தேகந்தெளிய அவன் கேள்விக்கு மறுமொழியா யுரைத்தருளினன். ஆதலால் ஸமூர்த்தமான ஈசுவரனை யுபாஸிப்பதே நலமெனப் பெற்றாம்.

அவ்வுபாஸ்தி யுலகத்தில் மூன்று வகையாய்க் காணப்படுகிறது. **முதலாவது** - ஞானியானவர் சிலர் ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான பிரபஞ்ச மனைத்தையும் ஸ்ரீவாசுதேவ ஸ்வரூபமேயென்று பார்த்து பிரபத்தி பண்ணுகிறார்; **இரண்டாவது** - அப்படிப்பட்ட மனோநிச்சயம் பிறவாத மற்றோர்சிலர், ஈசுவரனுடைய தேஜோம்சத்தைப் பிராசுர்யமாக வுடைத்தாய் (அதாவது திருஷ்டாந்தமாக-மருத்துக்களில் மரீசியையும், சோதிமண்டலங்களில் சூரியனையும், நக்ஷத்திரங்களில் சந்திரனையும், உருத்திரர்களில் சங்கரனையும், மஹர்ஷிகளில் பிருகு ரிஷியையும், விருக்ஷங்களில் அசுவத்தத்தையும், பக்ஷிகளில் கருடனையும், நதிகளில் கங்கையையும், நீர்நிலைகளில் சமுத்திரத்தையும், அக்ஷரங்களில் அகாரத்தையும்போல்) பிரசித்தமாயுள்ள வஸ்துக்களை ஸாக்ஷாத் ஈசுவரனென்றே யறிந்து உபாஸிக்கிறார். இவ்விரண்டு வகையைக் காட்டிலும் உத்தமமாய்த் தோன்றுகிற **மூன்றவது** வகையாவதெனில் - அர்ச்சாவதாரோபாஸனை; திவ்யதேசங்களிலும் திருமாளிகைகளிலும், எழுந்தருளியிருக்கும் பிம்பமாகிய மூர்த்தஸ்வரூபங்களிலும், ஸாதாரணமாய் எல்லா
லும் எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல் நிறைந்து விளங்கும் பர
யானது பூர்ணமாய் நிறைந்திருக்கிற தென்பதிற் சந்தேகமேய்
ணமொன்றுபற்றியே இந்த விக்கிரகரூப எம்பெருமானை
வித உபாஸனையைச் செய்கிற விசேஷஞ்ஞரும், அவ்
மற்றை யஞ்ஞரும் யாதோர் வரையறையின்றி, எப்
தம். ஆனல் இதிலின்னமோர் விசேஷமுளது.
க்களைக் கண்டால் உலகத்தார்க்கு அவ்வவற்றின்

ற்றுவதே யொழிய, இவைகள் வாஸுதேவனே யென்று தோற்றுவதில்லை. முயற்சிசெய்தாலும் பாவனைபிறப்பதுங் கஷ்டம். ஆனால் இம்மூர்த்த ரூபமான திவ்யமங்கள விக்கிரகத்திலோவென்றால், பார்த்தவுடன் ஈசுவரனுடைய நாமரூபங்கள், முதல் முதல் மனதுக்குத்தோற்றி யருகில் செல்லத்தக்க ஸன்னிவேசம் உண்டாய், அதன்மேல் ஸ்ரீ வைகுண்டனுடைய பூர்ணம்சம் இந்த பிம்பத்தில் ஆவேசமா யுளதென்றும், அப்பால் இந்த அகிலத்தையும் சிற்றுருவான தன்னிடத்தில் அடக்கிக் காட்டுகிற விசுவரூபனே யென்றும், இந்த பாவனை தேறத் தேற அந்த அநிர்வசநீய பரப்பிரமமே ஸாக்ஷாத்கரித்து இந்த அர்ச்சாவதாரத்தைச் செய்து உலகமுற்று முய்யும்படி யுபகரிக்கக் கண்காணத்தோன்றி விளங்குகிறதென்றும், மனதுக்குஉண்மையாய்த்தோற்றி, பெரும்பான்மையாய்க் கல்லாதாருங்கூட அன்பு பெருகி யுருகிப் பாடி யலற்றி, விரும்பித்தொழுது வாயார வாழ்த்தும்படியான பரிபக்குவத்தைப்பிறப்பிக்கிறது. தெவிட்டாத ஆனந்தத்துடன் அநவரதம் பகவத் ஸங்கத்தைச் செய்வதற்கு, சேதநர்க்கு இவ்வுபாஸனையைவிட்டால் வேறே வழியில்லை யாதலால் இது உத்தமமாக பரிக்கிரகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனதுபற்றி இவ்விஷ ரஹஸ்யார்த்தத்தை மனதிற்கொண்டு, ஆழ்வார்கள் பலரும் ஸ்வபாவமாகவே பரமயோகிகளாயிருந்தார்கள் என்று கூறப்படினும், அர்ச்சாவதாரத்தில் நின்ற, இருந்த, கிடந்த, நடந்த திருக்கோலங்களாய் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானே ஸாக்ஷாத்பரப்பிரமத்தின் மூர்த்த ஸ்வரூபமாகவே தாங்க ளிடைவிடாது பக்திசெய்ததுமன்றி யுலகத்தாரையும் "ஒயுமூப்புப் பிறப்பிறப்புப்பிணி வீயுமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்தாயன்" என்று பலமுறை பிரமாணபுரஸ்ஸரமாய்க் கருணையாற் கூறுகின்றனர். ஆதலால்,

ஸஞ்ஜய: ...நேக திவ்யாபரணம் திவ்யாநேகோத்யதாயுதம் ।
திவ்யமால்யாம்பரதரம் திவ்யகந்தாநுலேபநம் ।
...ஸர்வாச்சர்யமயம் தேவம் அநந்தம் விச்வதோமுகம் ।

ப - கீ - அத் - கக, சு - க0 - கக.

ஸ்ரீ" வே ...ற்கீதையிற்கூறியபடி திவ்யமங்கள விக்ரகவிசிஷ்டனை எம்பெரு
...ஸாக்ஷாத் பரப்பிரமமென்றே நிச்சயித்து, அனைவரும் பக்திசெய் துய்
பரப்பிர... ...ஜசத்தையெல்லாம் அஸ்திரபூஷணங்க
ஸனை ... எப்படியெனில்,
தத்தா... ...
பட்டு ... ஸ்ரீ ...
மான ...

ஸ்ரீவத்ஸஸம்ஸ்தாநதரமநந்தே ச ஸமாச்ரிதம் ।
ப்ரதாநம் புத்திரப்யாஸ்தே கதாரூபேண மாதவே ॥
பூதாதிமிந்த்ரியாதிஞ்ச த்விதாஹங்காரமீச்வர: ।
பிபர்த்தி சங்கரூபேண சார்ங்கரூபேண ச ஸ்திதம் ॥
பலஸ்வரூபமத்யந்தஜவேநாந்தரிதாநிலம் ।
சக்ரஸ்வரூபஞ்ச மநோ தத்தே விஷ்ணுகரே ஸ்திதம் ॥
பஞ்சரூபா து யா மாலா வைஜயந்தீ கதாப்ருத: ।
ஸா பூதஹேதுஸங்காதா பூதமாலா ச வை த்விஜ ॥
யாநீந்த்ரியாண்யசேஷாணி புத்திகர்மாத்மகாநி வை ।
சரரூபாண்யசேஷாணி தாநி தத்தே ஜநார்தந: ॥
பிபர்த்தி யச்சாஸிரத்நமச்யுதோऽத்யந்தநிர்மலம் ।
வித்யாமயம் து தஜ்ஜ்ஞாநமவித்யாகோசஸம்ஸ்திதம் ॥

வி-பு. ௧-வது அம்சம். ௨௨-வது அத்தி. ௬௭-சுலோ-முதல்-௭௩-வது வரையில்.

இதன்பொருள்.

(௧) ஜீவான்மா (புருடன்) = ஸ்ரீகௌஸ்துபமணிஸ்வரூபமாகவும்.
(௨) பிரகிருதி = ஸ்ரீவத்ஸம் (திருமறு) ஆகவும்.
(௩) புத்தி அதாவது - மஹான் = தண்டு ஆகவும்.
(௪) பூதஆதி அதாவது தாமஸாஹங்காரம் = சாரங்கம் ஆகவும்.
(௫) இந்திரியஆதி - ஸாத்விகாஹங்காரம் = சங்கம் ஆகவும்.
(௬) மனசு = திருவாழி ஆகவும்.
(௭) சூக்ஷ்மபஞ்சபூதமும்ஸ்துலபஞ்சபூதமும் = வைஜயந்திவநமாலையாகவும்
(௮) ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்கள்பத்தும் = பாணங்களாகவும்.
(௯) தெருள் (ஞானம்) = நந்தகமாகிய கத்தியாகவும்.
(௧௦) மருள் (அஞ்ஞானம்) = அக்கத்தியி னுறையாகவும்.

இவ்வாறு அகிலத்தையும் அஸ்திர பூஷணங்களாக அங்கீகரித்தருளி னன் என்ற இவ்வர்த்தத்தையே கவிதார்க்கிக கேஸரியான ஸ்ரீமத்வேதாந்த தேசிகவர்யரும் அருளிச்செய்திருக்கிறார். அதாவது.

புருடன் மணிவர மாகப் பொன்னுமூலப்
பிரகிருதி மறுவாக மான்றண் டாகத்
தெருண் மருள்வாண் மறைவாக வாங்கா ரங்கள்
சீர்ங்கஞ்சங் காகமனந் திகிரியாக

இருடிகங் களீரைந்துஞ் சரங்க ளாக
விருபூத மாலைவந மாலை யாகக்
கருடனுரு வாமறையின் பொருளாங் கண்ணன்
கரிகிரிமே னின்றனைத்துங் காக்கின் றானே.

அதிகார சங்கிரகம். சக-வது பாசுரம்.

இப்படிப்பட்ட ஸர்வேசுவரனைக் கிட்டுவதற்கு அனேக உபாயங்கள் உளவாயினும், சிரகால பரிச்ரம ஸாத்தியமாயுள்ளவைகளை விட்டு, இக்காலத்துக்கு அநுகுணமாய் சேதநர்க்கு எளிதில் கைகூடத்தக்க நவவித உபாய சோபானங்களைப் பூர்வாசாரியர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். அதாவது,

ச்ரவணம் கீர்த்தநம் விஷ்ணோ: ஸ்மரணம் பாதஸேவநம் ।
அர்ச்சநம் வந்தநம் தாஸ்யம் ஸக்யமாத்மநிவேதநம் ॥

என்கிறபடி யெம்பெருமானிடத்தில் பக்திசெய்வது ஒன்பது பிரகாரமாய் இருக்கையால், வைகறைமுதல் ராத்திரி நித்திரைவேளைபரியந்தம் சேதநன் எம்பெருமான் பக்கலில் அன்புபற்றி மனுஷியருடைய ஸஹஜஸ்வபாவங்களான காலையிற் பள்ளியுணர்தல், நீராடல், பசிதணிதல், நீர்பருகல், வெற்றிலைதின்றல், இரவிலுறங்கல் முதலிய எல்லாவற்றையும் எம்பெருமானுக்கும் தன்னைப்போல் அவ்வவ்வேளைக்குத் தக்கபடி சமர்ப்பித்து, யஜ்ஞசிஷ்டாசிந: ஸந்தோ முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை: * என்றபடி பகவத்பிரஸாத ரூபமாகத் தானும் அநுபவாதம் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு வருவதினால் இதரவிஷயங்களில் பற்றுநீங்கலும், எம்பெருமான் பக்கலில் வரவர பிரேமாதிசயமும் அவியபிசாரிணியான பக்தியும் பிறக்கிறது. அன்றியும் அவன்விஷயமாகவே ஸமர்ப்பணஞ்செய்வதினால்

[illegible] ।
[illegible] ॥

(இதினர்த்தம்.) எம்பெருமானுடைய ஆச்சரியகுணசேஷ்டிதங்களை அடிக்கடி கேட்டும், வாயார வாழ்த்தியும் அவனிடம் அன்பு செய்பவர்க்கு எப்படி மனது சுத்தமாகுமோ அப்படி மற்றைய நோன்பு முதலியவற்றால் ஆவதில்லை.) மனக்கல்மஷம் நீங்கி ஸத்வம் சுத்தியாகிறது. அநந்தரம் மனச்சுத்தியும் பத்தியும் உண்டானவாறே, ஸர்வதேச சர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும்,

* (இதன்பொருள்.) பகவானுக்கு சமர்ப்பித்துப் பிறகு தச்சேஷத்தைப் புசிப்பவர்கள் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறார்கள்,

[illegible]

[illegible]

பாகவதம் ருவது ஸ்கந்தம் ரு-ம் அத்தியா உள-ம் சுலோகம்.

(இதின்பொருள்—மனம் வாக்கு கண் முதலிய எல்லாக் கரணங்களாலும் நடத்தும் வியாபாரங்களனைத்தையும் ஸர்வேச்வரனை என் பக்கலில் சமர்ப்பித்தால், அதுவே எனக்குச் செய்யும் ஆராதனமாகும். இவ்வித ஆராதநத்தைச் செய்யாதொழியின், மனுஷியன் இயமபாசமாகிய போஹத்திலிருந்து விடுபடுவது கஷ்டம்) என்கிறபடி, திரிவித கரணங்களாலு மவனுக்கே யுரிமைபூண்டு வழுவிலாவடிமை செய்துகொண்டு அந்தமில் பேரின்பத்தை அடைவார்கள். ஆகையால் எம்பெருமானுக்கு நாடோறுஞ் செய்யுங் கைங்கரியங்களில்,

[illegible]

[illegible]

என்று விசுவாமித்திர மாமுனிவர் சக்கரவர்த்தித் திருமகனைப் பள்ளியுணர்த்தினைப்போலே) திருப்பள்ளியெழுச்சியானது முதலாவது கைங்கரியமாகலால், இப்பிரபந்தத்தை ஸந்நிதிகளிலும் திருவாராதனைகளிலும் வைஷ்ணவர்கள் அநுஸந்தித்து வருகிறார்கள்.

தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார் முதலில் ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த சூந்யராய், தேகத்தில் ஆத்மபுத்தியைப்பண்ணி, சப்தாதி விஷயங்களில் ஸம்ஸ்ரித்துக்கொண்டு ஸுப்தரா யிருந்தார். அதைக்கண்டு பெரியபெருமாள் நிரவதிக் கிருபையாலே அவரிடம் சென்று உணர்த்தி தன்னைக் காட்டிக்கொடுத்து, விஷயாந்தரப்பிராவண்யத்தைமாற்றி, ஸ்வரூபாநுரூபமான அபிநிவேசத்தைத் தன்பக்கலிலே பிறப்பித்தார். அப்போது இவ்வாழ்வாரும் அஞ்ஞானம் நீங்கி சத்வந்தலையெடுத்து "ஆதலாற் பிறவிவேண்டேன்" என்றும், "எம்பிராற்காட் செய்யாதே யென்செய்வான் றோன்றினேனே" என்றும் அத்யவஸிக்கும்படியான ஞானம்பிறந்து "புன்கவிதையேனும் எம்பிராற் கினியவாறே" என்று திருமாலையிற் சொல்லியபடி பெரியபெருமாளுக் கினிதானவாசிக கைங்கரியத்தைப் பெற்று நின்றார். இப்படிப்பட்ட ஞான விசேஷத்தை யுடையரானபடியை நினைத்து, இவரை யிப்படிப் பெறும்படியாயிற்றோ வெனப் பிரீதிப் பிரகர்ஷத்தாலேயும், இவரை வென்றதன் வைபவத்தை நினைத்தும், எல்லாரையு மிவரைப்போலே நம்பக்கலிலே பிரவணராக்கும்

விரகேதோ? என்று தத்தேகாக்ர சித்தராய்க்கொண்டு பள்ளிகொண்டருளி னார். ஆழ்வாரும் கைங்கரியத் தொரையாலே சென்று, பெருமாளை நிர்ப்பந் தித்துத் திருப்பள்ளி யுணர்த்துகிறார்.

இப்பிரபந்தத்தின் ஸாராம்சமாவது - உன்னடியார்க் காட்படுத்தா யென்றும், ததீயபரியந்தமான காயிக கைங்கரியத்தைக் கொண்டருள வேணு மென்றும், பெரியபெருமாளைப் பிரார்த்திக்கப் படுகிறது.

இதிற் பாசுரங்கள் - ௧0. இவைகள் எல்லாவற்றுள்ளும் மன்னரை வந்திகள் உணர்த்துமாப்போலே பிரபாத ஸூசகங்களைச் சொல்லி ஆராதந யோக்யமான காலமாயிற்றென்றும், திருப்பள்ளி யுணர்ந்தால் கண்டருளும் படி மங்களவஸ்துக்கள் நிறைந்தபடியையும், மங்களவாத்யங்கள் முழங்குகிற படியையும் கூறி தொண்டரடிப்பொடியான அடியேனும் நான்முகன்முதலிய தேவர்கள் அனைவரும் தேவரீர் திருப்பள்ளியுணரும் வடிவழகுகண்டு ஆனந் தித்துத் திருவடிதொழுது, மங்களாசாஸனஞ் செய்யவேண்டுமென்று அவ சரப் பிரதிக்ஷகராய்க் காத்து நிற்கின்றோம், ஆதலால் உணர்ந்தருளிக் கடா க்ஷித்து கைங்கரியங் கொள்ளவேணுமென்றும் பெரியபெருமாளைத் தொண் டரடிப்பொடி ஆழ்வார் பிரார்த்திக்கிறார்.

இத்திருப்பள்ளியெழுச்சியாகிய பிரதமாராதனத்தை யாழ்வார் உப லக்ஷணமாகக் கூறியபடியாய் நாம் நாள்முழுவதும் எம்பெருமான் பக்கல் புரியத்தக்க யதோக்தமான ஷோடசோபசார யுக்தமான திருவாராதன ரூப கைங்கரிய முழுவதையும் நியமித்தாரெனக் கொள்ளவேணும்.

இப்பிரிவின் முதலில் சேர்த்திருக்கிற, தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார் பிரபாவச் சுருக்கத்தில் அவ்வாழ்வார் பெருமை கூறுங்கால், அவர் ஸ்திரீ வியாமோகத்துள் ளகப்பட்டு மருண்டு அவர் தருங்கலவியே கருதி முயங்கிக் கிடந்தனர் என்பதாகவும், அக்காரணம்பற்றி யவரடைந்த துன்பங்களையும் குறித்துச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. அதை வாசிப்பதனால் நாம் அடையக் கூடிய நன்னெறிப்போதனை யாதெனில்.—

அவரத்தனை வைராக்கிய ஸம்பன்னராயும், உட்பற்று புறப்பற்றாகிய இருவகை யுலகப்பற்றையு நீக்கி, நிர்ஜநமாய் ஏகாந்தத்தில் ஓர் நந்தவனத் தில் வசித்துக்கொண்டும், நியதசித்தராய் அழகிய மணவாளனுடைய கலி யாண குணது ஸ்ரவண, மநந, ஸங்கீர்த்தநத்துடன் அவனை யாராதித்தும், அநவரத கைங்கரிய நிரதராய்த் தியானித்துக்கொண்டும் காலக்ஷேபஞ்செய்து கொண்டிருந்த அம்மஹானுக்கே, அந்த விலைமகளுடைய க்ஷணஸங்கத்தி னால் இத்தனையும் மறந்து வரவா விடப்பட்டு 'மாதரார் கயற்கண்ணென்னும்

வலையுட்பட் டழுந்தும்படி யாயிற்றென்றால் மற்றைச் சாதாரண மாயவித்தைக்குள் முழுகிக்கிடக்கும் பிராகிருத மானிடவர் விஷயத்தில் அப்பற்று எத்தனை துன்பத்தைத் தருமோ? அறிகிலம். ஆதலால் தெரிவைமார் பக்கல் பற்று நீங்கலும் பகவத் பாகவதர் பக்கல் நிரதிசய பக்தியுடன் பழகுதலும் அத்யாவசியகமெனை இவ் வாழ்வார் சரித்திரத்தால் அறியப்பெற்றும்.

இவ்விஷயமாய் ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் சவுபரி மஹரிஷியானவர் அவருடைய அநுபவஸித்தாந்தத்தைக் கூறியிருப்பது எங்ஙனே என்னில்,

ஸ்ரீபா - ஸ்க-கூ, அத்தி-சு, சுலோ-ருக.

ஸங்கம் த்யஜேத மிதுநவ்ரதிநாம் முமுக்ஷு: ।
ஸர்வாத்மநா ந விஸ்ருஜேத் பஹிரிந்த்ரியாணி ॥
ஏகஶ்சரந் ரஹஸி சித்தமநந்த ஈஶே ।
யுஞ்ஜீத தத்வ்ரதிஷு ஸாதுஷு சேத் ப்ரஸங்க: ॥

(இதன்பொருள்.) வீட்டின்கண் விருப்புற்றவர்கள், இல்லாள் வாழ்க்கையைத் துணையாக வுடையவருடன் கூட்டுறவைத் துறக்கவேண்டும்; ஐம்பொறிகளையும் புறம்பே அவ்வவ் விஷயத்தில் செல்லவொட்டாமல் அடக்கவேண்டும்; ஒருவனேயாய் ஏகாந்த மாய்த்திரிந்துகொண்டு ஸர்வேசுவரனை அநந்தன் பக்கலில் சித்தத்தைச் சமர்ப்பித்து ஒடுங்கி நிர்ப்பரனாய் நிற்கவேண்டும்; ஒருக்கால் யாருடனாவது சேர்ந்து கூடிக்களிக்கவேண்டுமெனை அபிநிவேசம் பிறந்தால் எம்பெருமான் பக்கலில் அன்புற்ற தொண்டருடன்கூடியுறவாடிக் களிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வே த ா ர் த் த ஸ ா ர ம ா கி ய

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

திருவரங்கப்பெருமாளரையருளிச்செய்த தனியன்.

தமேவ மத்வா பரவாஸுதேவம் ரங்கேஶயம் ராஜவதர்ஹணீயம்।

ப்ராபோதகீம் யோ(அ)க்ருத ஸூக்திமாலாம் பக்தாங்க்ரிரேணும் பகவந்தமீடே॥

தமேவ[1]மத்வாபரவாசுதேவம் ரங்கேசயம்ராஜவதர்ஹணீயம்

பிராபோதகீம்யோக்ருதசூக்திமாலாம்[2]பக்தாங்க்ரிரேணும்பகவந்தமீடே.

(பதவுரை.)

தம் - அந்த	ப்ராபோதகீம்-திருப்பள்ளியுணர்த்துவதான
ஏவ - (பாவாசுதேவம்என்றதோடு அந்வயம்)	யஃஅக்ருத - யார்செய்தாரோ
மத்வா - பிரபத்திசெய்து	சூக்திமாலாம் - நல்லசொன்மாலையை
பரவாசுதேவம் - பரமபதநாதனைவே	பக்தாங்க்ரிரேணும் - தொண்டரடிப் பொடியென்ற
ரங்கேசயம் - திருவரங்கத்தில் பள்ளிகொண்ட	பகவந்தம் - ஆழ்வாரை
ராஜவத் - சக்கிரவர்த்தியைப்போல்	ஈடே - துதிசெய்துபணிகிறேன்.
அர்ஹணீயம் - பூஜ்யராய்	

(பொழிப்புரை.)

சக்கிரவர்த்தியைப்போல் பக்தியுடன் பூஜிக்கப்படத்தக்கவராய் திருவரங்கத்தில் பள்ளிகொண்ட அழகியமணவாளனே, மறைகளின் உச்சியில் விளங்கும் ஸாக்ஷாத் பரமபதநாதனென்றே உய்த்துணர்ந்து பிரபத்திபண்ணி, வைகறைப்பொழுதில் துயிலினின்று உணர்த்துவதான நல்ல சொன்மாலையை அருளிச்செய்தவர் யாரோ, அப்படிப்பட்ட வைபவத்தையுடைய ஞானதிகுணபூர்ணரான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரைத் துதித்துத்தொழுகிறேன்.

(1.) ஏவ - என்றசிறப்பினால் - பரவாஸுதேவனேயென்றும், வேறல்லனென்றும் கொள்ளவேண்டுமென்று கருத்து. இதுக்காதாரம்.

காவேரீ விரஜா ஸேயம் வைகுண்டம் ரங்கமந்திரம்।

ஸ வாஸுதேவோ ரங்கேஶ: ப்ரத்யக்ஷம் பரமம் பதம்॥

(இதன்பொருள்.) "இக்காவேரிநதியே - விரஜாநதி ; இந்தக்கோயிலே - ஸ்ரீவைகுந்தமாநகர் ; இந்தப் பெரியபெருமாளே - பரவாஸுதேவர் ; இதுவே பிரத்தியக்ஷமான பரமபதம் ; என்றும், இங்கிருந்த வண்ணமே, "இப்புவனியும் விண்ணுலகும், அங்காதுஞ் சோராமேயாள்கின்ற வெம்பெருமான், செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வர்" என்றபடி, இரண்டு விபூதிகளையும் காத்தருளுகிறான் என்றும் கருத்து.

(2.) சூக்திமாலாம்—இதிலுள்ள "மாலா" சப்தத்தாலே - இவ்வாழ்வார்பாடிய திருமாலையும். அந்தர்ப்பூதம் என்றுகொள்ளலாம்.

இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.

மண்டங்குடியென்பர் மாமறையோர்மன்னியசீர்த்
தொண்டரடிப்பொடி தொன்னகரம்[1]—வண்டு
திணர்த்தவயற்[2]றென்னரங்கத் தம்மானைப்பள்ளி
யுணர்த்தும்பிரானு[3]தித்த வூர்.

(பதவுரை.)

மண்டங்குடிஎன்பர் - திருமண்டங்குடியென்று கூறுவர்
மாமறையோர் - மிக்கவேதியர்
மன்னியசீர் - நிலைபெற்ற புகழையுடைய
தொண்டர் அடிப்பொடி - தொண்டர் அடிப்பொடியென்ற திருநாமமுள்ள ஆழ்வார்
தொல்நகரம் - புராணமான நகரம்
வண்டு - பிரமரங்கள்
திணர்த்த - நெருங்கி முரலும்
வயல் - கைதைகள் சேர்ந்த
தென் - தர்சநீயமான
அரங்கத்து - திருவரங்கமாகிய பெரிய கோயிலிலே
அம்மானை - (திருக்கண் வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வஸ்வாமியான) அழகியமணவாளனை
பள்ளி உணர்த்தும்பிரான் - திருப்பள்ளியினின்றும் துயில்நீத்தலை விண்ணப்பஞ்செய்யும் ஸ்வாமியான
உதித்தஊர் - திருவவதரித்தருளினபதி.

(பொழிப்புரை.)

பிரமரங்கள்வந்து கூட்டங்கூட்டமாய் நெருங்கி முரலுங்கைதைகள் சூழ்ந் தழகமைந்த திருவரங்கமாகிய பெரியகோயிலிலே திருக்கண்வளர்ந் தருளுகிற ஸர்வஸ்வாமியான அழகியமணவாளனைத் திருப்பள்ளியினின்றும் துயினீத்தல்விண்ணப்பஞ்செய்யும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவவ தரித்தருளின திவ்யதேசமானது நிலைபெற்ற புகழையுடைய புராணநகரமான திருமண்டங்குடியென்று நான்மறையோதிய வேதியர்கூறுவர்.

---

(1) தொல்நகரம்—நல்ல உயர்ந்த வஸ்துக்கள் உண்டாகும் இடமல்லவே - நகரமாவது- சான்றோர் சிகாமணியாகிய இவ்வாழ்வார் தோற்றத்தால் இவ்வூர்க்கு ஏற்றம் உண்டாயிற்று. தென்னகரம் என்று பாடாந்தரம். அப்போது தென்னரங்கம் என்பதுபோல தர்சநீயமான என்றர்த்தம்.

(2) வண்டுதிணர்த்தவயல் — பிரமரங்கள்கூடி ரீங்காரஞ் செய்துகொண்டு மதுபானம் பண்ணும்படியான புஷ்பங்கள் விகஸித்திருக்கிறவயல்கள் - என்றதனால், ஸ்ரீரங்கக்ஷேத் திரத்துக்கு அருகாமையில் உள்ள கழனிகளில் இடையறாத நீர்ப்பூக்கள் மலரும்படியான ஏராளமான நீர்வளத்தைக் குறிக்கிறது.

(3) பிரான்—உபகாரகன், இப்பிரபந்தத்தையுண்டாக்கிப் பின் புள்ளாரும் அனுஸந்திக் கும்படி யுபகரித்தருளினர்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

(க) கதிரவன்குணதிசைச்சிகரம்வந்தணைந்தான்
கனவிருளகன்றதுகாலையம்பொழுதாய்
மதுவிரிந்தொழுகினமாமலரெல்லாம்
வானவரரசர்கள்வந்துவந்தீண்டி
எதிர்திசைநிறைந்தனரிவரொடும்புகுந்த
விருங்களிற்றீட்டமும்பிடியொடுமுரசும்
அதிர்தலிலலைகடல்போன்றுளதெங்கும்
அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

கதிரவன் - ஞாயிறு
குணதிசைசிகரம் - கிழக்கின் உச்சியை
வந்து அணைந்தான் - வந்துசேர்ந்தான்
கனஇருள் - நிபிடமானஇருட்டு
அகன்றது - விலகிற்று
காலைஅம்பொழுதாய் - அழகிய விடியற்காலம் தோன்றவே
மதுவிரிந்து ஒழுகின - தேன்சொரிந்து வெள்ளமிடாநின்றன [மாம்
மாமலரெல்லாம் - மலர்ந்த புஷ்பங்களெல்
வானவர் - தேவர்களும்
அரசர்கள் - ராஜாக்களும் [வந்து
வந்துவந்து - ஒருவர்க்கொருவர் முற்கோலி
ஈண்டி - திரண்டு
எதிர்திசை - திருக்கண்ணோக்கான தெற்கு திக்கிலே
நிறைந்தனர் - நிறைந்து நின்றார்கள்
இவரொடும்புகுந்த - இவர்களுடன்வந்த (இவர்கள் வாஹநமாகிய)
இரும்களிறு ஈட்டமும் - பெரியஆண் யானைத்திரள்களும்
பிடியொடு - பெண்யானைத்திரள்களும்
முரசும் - பேரிகைகளும்
அதிர்தலில் - சப்திக்கும்போது
அலைகடல் - அலையெறிகின்ற சமுத்திர கோஷத்தை
போன்று உளது - ஒத்திருந்தது
எங்கும் - எங்குபார்க்கிலும்
அரங்கத்து அம்மா - திருவரங்கச் செல்வனான தேவரீர்
பள்ளிஎழுந்தருளாயே - திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளி கடாக்ஷித்தருளவேணும்.

அனைத்துலகுங்காத்தளிக்கும் அழகியமணவாளா! இப்போது ஆதித்யன் உதயகிரியை வந்தடைந்திருக்கிறான், ராத்திரிமுழுவதும் நிபிடமாயிருந்த இருளானது விலகிப்போயிற்று. திருவாராதனஞ்செய்வதற்கு யோக்யமான நல்ல உதயகாலமாயிற்று, தாமரை செங்கழுநீர் முதலிய பெரியபுஷ்பங்களெல்லாம் விகஸிதமாய்த் தேன்சொரிந்து வெள்ளமிடாநின்றன. தேவர்களும் ராஜாக்களும் ஒருவர்க்கொருவர் முற்கோலிவந்து கூடி உபயவிபூதியுக்தனான உனது திருக்கண்ணோக்கமான எதிர்ப்பக்கத்தில் நிறைந்துநிற்கின்றார்கள். இவர்களோடேவந்த இவர்கள் வாகனமாகிய பெரிய ஆண்யானைத்திரள்களும், பெண்யானைத்திரள்களும் பேரிகைகளும் சப்திக்கும்போது எல்லாத்திக்குகளிலும் அலையெறியாநின்ற சமுத்திரகோஷத்தை யொத்திருக்கின்றது. ஆதலால் திருவரங்கமேவிய செல்வனான தேவரீர்! திருப்பள்ளியுணர்ந்து அடியோமைக் கடாக்ஷித்து அடிமை கொண்டருளவேணும்.

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

(௨) கொழுங்கொடிமுல்லையின்கொழுமலரணவிக்
கூர்ந்ததுகுணதிசைமாருதமிதுவோ
எழுந்தனமலரணைப்பள்ளிகொள்ளன்னம்
ஈன்பனிநனைந்ததம்மிருஞ்சிறகுதறி
விழுங்கியமுதலையின்பிலம்புரைபேழ்வாய்
வெள்ளெயிறுறவதன்விடத்தினுக்கனுங்கி
அழுங்கியவானையினருந்துயர்கெடுத்த
வரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

கொழும்கொடி முல்லையின் - செழுமையான கொடிகளையுடைய முல்லையினுடைய
கொழுமலர் - அழகியபூவின் பரிமளத்தை
அணவி - அளாவிக்கொண்டு
கூர்ந்தது - விஞ்சிற்று
குணதிசைமாருதமிதுவோ - இந்த விடியற் காலத்துக் கீழ்காற்றானது
எழுந்தன - உறக்கம்விட்டெழுந்தன
மலர் அணை - தாமரைமலராகிய படுக்கையிலே
பள்ளிகொள் அன்னம் - உறங்குகிற ஹம்ஸ மிதுனங்கள்
ஈன்பனிநனைந்த - பொழிகிறபனியாலே நனைந்த
தம்இரும் - தம்மஅழகிய
சிறகுஉதறி - இறகுகளை உதறிக்கொண்டு
விழுங்கியமுதலையின் - விழுங்கிய நக்ரத்தினுடைய
பிலம்புரை - பிலத்வாரத்தையொத்த
பேழ்வாய் - பெரியவாயிலுள்ள
வெள்ளெயிறுஉற - வெளுத்த கோரைப்பற்கள் ஊன்ற
அதன்விடத்தினுக்கு - அம்முதலையின் பல் விஷத்துக்கு
அனுங்கிஅழுங்கிய - பயந்து கதறின
ஆனையின் - கஜேந்திராழ்வானுடைய
அரும்துயர்கெடுத்த - பெரிய துக்கத்தைப் போக்கின
அரங்கத்துஅம்மா - திருவரங்கச் செல்வனான தேவரீர்
பள்ளிஎழுந்தருளாயே - திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளிகடாக்ஷித்தருளவேணும்.

அன்னமாயருமறைபயந்த ஆதிப்பிரானே! தேவரீர்க்கு விண்ணப்பம். விடியற்காலத்துக் கீழ்காற்றானது செழுமையான முல்லைமலரின் பரிமளத்தையளைந்துகொண்டுவந்து 'நீங்கள் உறங்குகிறதென்' என்றுணர்த்துவதுபோல சூழ்ந்துகொண்டு முகங்களிலேவீசுகின்றன. அன்றியும் தாமரைப்பூவாகிற படுக்கையிலே உறங்கின அன்னமிதுனங்கள் இரவுமுழுவதும் பனியால்நனைந்துபோன தம்மழகிய சிறகுகளையுதறிக்கொண்டு உணர்ந்தெழுந்துவிட்டன. ஆகையால் திருவாராதனத்துக்கு யோக்கியமான காலமாயிற்று. விழுங்கின் முதலையினுடைய பிலத்வாரத்தையொத்த பெரியவாயில் எயிற்றாலே நெருக்குண்டு அதன் பல்விடத்தால் நோவுபட்டுப் பயந்து கதறிக்கூவின ஸ்ரீகஜேந்திராழ்வானுடைய பெரியஆபத்தைத்தீர்த்தருளின பரமோபகாரகனாய், கோயிலில் நித்தியஸன்னிதி பண்ணியருளும் ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யனான தேவரீர் அடியேங்களுடைய ஆர்த்தியெல்லாம் தீரும்படி யுணர்ந்தருளிக் கடாக்ஷித்தருளவேணும்.

---

(௫) [illegible]

(௬) [illegible]

(௯) சுடரொளிபரந்தனசூழ்திசையெல்லாந்
துன்னியதாரகைமின்னொளிசுருங்கிப்
படரொளிபசுத்தனன்பனிமதியிவனோ
பாயிருளகன்றதுபைம்பொழிற்கமுகின்
மடலிடைக்கீறிவண்பாளைகணாற
வைகறைகூர்ந்ததுமாருதமிதுவோ
அடலொளிதிகழ்தருதிகிரியந்தடக்கை
யரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

சுடர்ஒளி - ஆதித்தியகிரணங்கள்
பரந்தன - வியாபித்தன
சூழ்திசையெல்லாம் - பார்த்தவிட மெங்கும்
துன்னிய தாரகை - நெருங்கின நக்ஷத்திரங்கள்
மின் ஒளி - வீசுகின்ற வெளிச்சமானது
சுருங்கி - குறைவுபட்டதுமன்றி
படர் ஒளி - படாகின்ற ஒளியையுடைய
பசுத்தனன் - ஒளிமழுங்கினன்
பனிமதிஇவனோ - இந்த குளிர்ந்த சந்திரனும்
பாய்இருள் - பரந்த அந்தகாரமானது
அகன்றது - நீங்கிற்று
பைம்பொழிற் கமுகின் - பசுமையான சோலையிலுள்ள பாக்குமரங்களுடைய
மடல்இடைகீறி - பூமடல்கள் நடுவேவிரிந்து
வண்பாளைகள் நாற - செழுமையான பாளைகள் பரிமளிக்க
வைகறை - விடியற்காலத்துள்ள
கூர்ந்தது - அதிகரித்தது
மாருதம் இதுவோ - இந்தக்காற்றானது
அடல்ஒளிதிகழ்தரு - மிடுக்கையுடைய தேஜஃபிரசுரமான
திகிரி - திருவாழியாழ்வானைத்தரித்த
அம்தடக்கை - அழகாய்விசாலமான திருக்கைகளையுடைய
அரங்கத்துஅம்மா - திருவரங்கச் செல்வனான தேவரீர்
பள்ளிஎழுந்தருளாயே - திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளி கடாக்ஷித்தருளவேணும்.

ஸர்வசரண்யனான ஓஸ்வாமீ! தேவரீர் திருவடிகளில் விண்ணப்பம். பார்த்தவிடமெங்கும் ஆதித்யகிரணங்கள் பரம்பிநிற்கின்றன. இரவெல்லாம் பளிச்சுப்பளிச்சென்று ஒளிவீசிக்கொண்டிருந்த நக்ஷத்திரங்கள் ஒளிமழுங்கிப்போயின. விஸ்தாரமாய் நிலவெறிக்கும் குளிர்ந்தசந்திரனும் பிரகாசங் குறைந்து வேற்றுருவடைந்தான். எல்லிமுழுதும் பரவிநின்ற இருளும் விலகிப்போயிற்று. பசுமையான சோலைகளிலுள்ள பாக்குமரங்களின் பாளைகள் விகஸிதமாய் அவற்றின்மணத்தை விடிவோறைக் காற்றானது விசேஷமாய் வாரிக்கொண்டு வருகின்றது. ஆதலால் தேஜஃபிரசுரமான திருவாழியாழ்வானைத் திருக்கையில்தரித்தருளின ஓஸ்வாமீ! திருவரங்கத்தைக் கோயில்கொண்ட திருவின்மணாளா! தேவரீருடைய திருவடிவழகை அடியோம் அனுபவிக்கும்படி திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளவேணும்.

---

(௫) [illegible]

(௬) [illegible]

(ச) மேட்டிளமேதிகள் தளைவிடுமாயர்கள்
வேய்ங்குழலோசையும்விடைமணிக்குரலும்
ஈட்டியவிசைதிசைபரந்தனவயலு
ளிரிந்தனசுரும்பினமிலங்கையர்குலத்தை
வாட்டியவரிசிலைவானவரேறே
மாமுனிவேள்வியைக்காத்தவபிரத
மாட்டியவடுதிறலயோத்தியெம்மரசே
அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

மேடு - பருத்தவயிறுகளையுடைய
இளமேதிகள் - இளம்பருவத்து எருமைகளை
தளைவிடும் - (மேய்கைக்கு) கட்டவிழ்த்து விடுகிற
ஆயர்கள் - இடையர் (ஊதுகிற)
வேய்குழல் ஓசையும் - புல்லாங்குழல் சத்தமும்
விடைமணிகுரலும் - எருதுகளின் கழுத்து மணி யோசையும்
ஈட்டியஇசை - இவ்விரண்டும்கூடிய சப்தமானது
திசைபரந்தன - திக்குகளெல்லாம் பரவின
வயலுள் இரிந்தன - கழனியில் (மலர்களில் தேனுண்ணுகிறவை) சிதறியோடின
சுரும்புஇனம் - வண்டுக்கூட்டங்க ளானவை
இலங்கையர் குலத்தை - இலங்கைநகரில் வாழும் ராக்ஷஸ வம்சத்தை
வாட்டிய - நிச்சேஷமாகமுடித்த
வரிசிலை - அழகிய ஸ்ரீசார்ங்கத்தை யுடைய
வானவர் ஏறே - பிரமாதி வானவர்களுக்கும் ஸ்வாமியானவராய்
மாமுனி - விசுவாமித்ரமுனியுடைய
வேள்வியைக்காத்து - யாகத்தை யாதொரு நலிவும் வாராமல் இரக்ஷித்து
அவபிரதம் ஆட்டிய - அவபிரதஸ்நாநஞ்செய் வித்தவராய்
அடுதிறல் - பரரைக்கொல்லும் வலியுள்ள
அயோத்தி - திருவயோத்யை ஆளுகிற
எம்அரசே - எங்களுக்கு ஸ்வாமியான சக்கிரவர்த்தித் திருமகனாய்
அரங்கத்து அம்மா - திருவரங்கச் செல்வனான தேவரீர்
பள்ளிஎழுந்தருளாயே - திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளி கடாக்ஷித் தருளவேணும்.

பருத்தவயிற்றையுடைய இளம்பருவத்து எருமைகளைக் கட்டவிழ்த்து விடுகிற இடையர்களூதும் புல்லாங்குழலோசையும், எருதுகளின்கழுத்தில் கட்டியிருக்கும் மணிகளின் ஓசையும் இவ்விரண்டும் கூடிச்சேர்ந்த சப்தமானது திக்குகளனைத்துஞ் சென்றொலிகொண்டது. கழனிகளில் அலர்ந்த தாமரை செங்கழுநீர்முதலிய மலர்களிலுள்ள மதுவைப் பானஞ்செய்யும் வண்டுக்கூட்டங்கள் அங்கங்கு சிதறியோடிப் போய்விட்டன. முற்காலத்தில் இலங்கையில்வாழ்ந்த அரக்கர்குலத்தை அடியுடனறுத்த அழகிய ஸ்ரீசார்ங்கத்தைத் திருக்கைகளிலேந்தியவராய், பிரமாதி வானவர்க்கும் அதிபனான ஸ்வாமியே! விசுவாமித்திர மாமுனிவருடைய யாகத்தை யாதொருநலிவும் வாராமற் பாதுகாத்து யாகமுடிவிற் செய்யும் ஸ்நாநத்தையும் செய்துவித்தவராய்ப் பகைவரைக்கொல்லும் வலிமையுடையவராய் திருவயோத்தியை யாளும் எம்மஸ்வாமியான சக்கரவர்த்தித்திருமகனே! உபயவிபூதியுக்தனை திருவரங்கமேவிய செல்வனே! தேவரீர் திருப்பள்ளியுணர்ந்தடியோமுக்கு முகங்கொடுத்தருளி அடிமைகொண்டருளவேணும்.

(எ) [illegible]

(அ) [illegible]

(௫) புலம்பினபுட்களும்பூம்பொழில்களின்வாய்
போயிற்றுக்கங்குல்புகுந்ததுபுலரி
கலந்ததுகுணதிசைக்கனைகடலரவங்
களிவண்டுமிழற்றியகலம்பகம்புனைந்த
வலங்கலந்தொடையல்கொண்டடியிணைபணிவா
னமரர்கள்புகுந்தனராதலிலம்மா
இலங்கையர்கோன்வழிபாடுசெய்கோயி
லெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

புலம்பின-ஒலிக்கின்றன
புட்களும் - பறவைகள்
பூம்பொழில்களின்வாய் - பூத்திருக்கிற சோலைகளிலுள்ள
போயிற்றுகங்குல் - இரவுநீங்கிற்று
புகுந்ததுபுலரி - விடியற்காலமானது வந்துவிட்டது
கலந்தது - வியாபித்தது
குணதிசை - கீழ்திக்கிலே
கனைகடல் அரவம் - ஒலிக்கின்ற சமுத்திரகோஷமானது
களிவண்டு - மதுபானம்பண்ணிக் களிக்கிற பிரமரங்கள்
மிழற்றிய - ரீங்காரஞ் செய்கின்ற
கலம்பகம் - நாநாவிதமான புஷ்பங்களாலே
புனைந்த - தொடுத்ததாய்

அலங்கல் - அசையாநின்ற
அம்தொடையல்கொண்டு-அழகிய மாலைகளையேந்திக்கொண்டு
அடியிணைபணிவான்-தேவரீர் திருவடிகளிலே பணிமாறுகைக்கு
அமரர்கள் - வானவர்கள்
புகுந்தனர் - வந்துநின்றார்கள்
ஆதலால் - ஆகையாலே
அம்மா - ஸர்வஸ்வாமி
இலங்கையர்கோன் - ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்
வழிபாடுசெய் - கைங்கரிய விருத்தியைச்செய்கிற
கோயில் எம்பெருமான் - திருவரங்கத்திலே ஸன்னிதிபண்ணுகிற தேவரீர்
பள்ளிஎழுந்தருளாயே - திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளி கடாக்ஷித்தருளவேணும்.

ஆச்ரிதபராதீனரான ஸ்வாமீ! தேவரீர்க்கு விண்ணப்பம். விகஸிதமான புஷ்பங்களையுடைய திருச்சோலையிலுள்ள பக்ஷிக்கூட்டங்கள் உணர்ந்து ஆரவாரியாநின்றன. இருளுக்கிருப்பிடமான இராத்திரியானது விலகிற்று. ஆராதனையோக்யமான விடியற்காலமானது வந்தது. கீழ்த்திசையிலே கோஷிக்கிற ஸ்வபாவமுடைய சமுத்திரத்தின் ஒலியானது எங்கும் வியாபித்தது. மதுபானம்பண்ணிக் களிக்கிறவண்டுகள் ரீங்காரஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் நாநாவிதமான புஷ்பங்களாலே தொடுத்த சுந்தரமான அசைந்தாடுமாலையைக் கைகளிலேந்திக்கொண்டு அமரர்கள் மந்திரபுஷ்பம்பண்ணிப் பரிமாறுகைக்காக 'அருளப்பாடிடுவதெப்போதோ' என்று அவஸரப்பிரதீக்ஷகராய் வந்து நின்றார்கள். ஆகையால், அனைத்துலகுக்கும் நாதனே! ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் தாஸவ்ருத்தியைப்பண்ணுகிற திருவரங்கத்திலே திருப்பள்ளிகொண்டருளும் தேவரீர் உணர்ந்தருளி அடிமைகொண்டருளவேணும்.

---

(௯) [illegible]

(௧௦) [illegible]

(௬) இரவியர்மணிநெடுந்தேரோடுமிவரோ
இறையவர்பதினொருவிடையருமிவரோ
மருவியமயிலினனறுமுகனிவனோ
மருதரும்வசுக்களும்வந்துவந்தீண்டிப்
புரவியோடாடலும்பாடலுந்தேருங்
குமரதண்டம்புகுந்தீண்டியவெள்ளம்
அருவரையனையநின்கோயின்முன்னிவரோ
அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

இரவியர் - துவாதசஆதித்தியர்களும்
மணிநெடுந்தேரோடும் - அழகிய பெரிதான தேர்களை யுடையரான
இவரோ - இந்த
இறையவர் - ஜகத்துக்குநிர்வாஹகரான
பதினொருவிடையருமிவரோ - இந்த ஏகாதச ருத்திரர்களும்
மருவியமயிலினன் - எப்போதும் விட்டிறங்காத மயில்வாஹநத்தையுடைய
அறுமுகன்இவனோ - இந்தமுருகனும்
மருதரும் - மருத்கணங்களான (நாற்பத்தொன்பதின்மரும்)
வசுக்களும் - அஷ்டவசுக்களும்
வந்துவந்து - ஒருவர்க்கொருவர் முற்கோலி வந்து
ஈண்டி - நெருங்கி
புரவியோடு - குதிரைகளும்
ஆடலும்பாடலும் - நிருத்தமும் கீதமும்
தேரும் - ரதங்களும்
குமரதண்டம் புகுந்து - ஸுப்ரம்ஹண்யனோடேவந்து
ஈண்டியவெள்ளம் - நெருங்கிநின்ற ஸேநாஸமூஹமானது
அருவரை அனைய - மாமேருவை யொத்திருக்கிற
நின்கோயில் முன்இவரோ - தேவரீர் திருக்கண்ணோக்கத்துக் கெதிரேவந்து நிற்கின்றது
அரங்கத்துஅம்மா - கோயிலில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் தேவரீர்
பள்ளி யெழுந்தருளாயே - திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளி கடாக்ஷித்தருளவேணும்

பராவரேசனை ஸ்வாமீ! தேவரீர்க்கு விண்ணப்பம்; அழகாய்ப் பெரிதான தேர்களையுடைய துவாதசாதித்தியர்களும், ஜகத்துக்கு நிர்வாஹகரான ஏகாதச உருத்திரர்களும், எப்போதும் விட்டிறங்காத மயில்வாஹநத்தையுடைய சுப்பிரமணியனும், நாற்பத்தொன்பதின்மரான மருத்கணங்களும், அஷ்டவசுக்களும் ஸபரிவாரமாய் ஒருவர்க்கொருவர் முற்கோலிவந்து நெருங்கி நிற்பதுமன்றி இவர்களுடைய வாஹநமான குதிரைகளும் இரதங்களும் மற்றும் பாட்டுகள் ஆட்டங்களுடனே தேவஸேநாபதியான சுப்பிரமணியனோடுவந்த நிபிடமான ஸேநாஸமூஹமும், மாமேருவை யொத்திருந்துள்ள கோயிலில் தேவரீர் திருக்கண்ணோக்கத்துக்கெதிரிலே, பிரதமகடாக்ஷம் பெறுகைக்காகத் திரண்டுவந்து நிற்கின்றது. ஆகையால் கோயிலின்கண் திருக்கண்வளர்ந்தருளும் தேவரீர் இவர்களைக் கடாக்ஷிப்பதற்காகத் திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளவேணும்.

(கக) [illegible]

(கஉ) [illegible]

(எ) அந்தரத்தமரர்கள்கூட்டங்களிவையோ
அருந்தவமுனிவருமருதருமிவரோ
இந்திரனானையுந்தானும்வந்திவனே
னெம்பெருமானுன்கோயிலின்வாசல்
சுந்தரர்நெருக்கவிச்சாதரர்நூக்க
இயக்கருமயங்கினர்திருவடித்தொழுவான்
அந்தரம்பாரிடமில்லைமற்றிதுவோ
அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

அந்தரத்து அமரர்கள் - அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவர்களும்
கூட்டங்கள் இவையோ - இவர் பரிவாரங்களும்
அருந்தவமுனிவரும் - அருமையான தவம்புரிந்த ஸநகாதிமகர்ஷிகளும்
மருதரும் இவரோ - மருத்கணங்களும்
இந்திரனானையும் தானும - தேவாதிபதியான இந்திரனும் அவன ஐராவதமும்
வந்து இவனே - வந்திருப்பதுமன்றி
எம்பெருமான - எங்களுக்குஸ்வாமியான
உன்கோயிலின - உன் திருக்கோயிலினுடைய
வாசல் - திருமுற்றத்திலே
சுந்தரர் நெருக்க - கந்தருவர் நெருக்கவும்
விச்சாதரர் நூக்க - வித்யாதரர்கள் தள்ள
இயக்கரும் - யக்ஷர்கள்
மயங்கினர் - மோகித்துநின்றார்கள்
திருவடி தொழுவான் - தேவரீர் திருவடியை ஸேவிப்பதற்காக
அந்தரம்பார் - ஆகாசமும் பூமியும்
இடம் இல்லை - விவரமற நெருக்கிற்று
மற்று இதுவோ - இடைச்சொல்
அரங்கத்து அம்மா - திருவரங்கத்தைக் கோயில்கொண்ட எம்முடையஸ்வாமீ! தேவரீர்
பள்ளியெழுந் தருளாயே - திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளி கடாக்ஷித்தருளவேணும்.

திருமறுமார்பனான ஸ்வாமீ, தேவரீர் திருவடிகளில் விண்ணப்பம்; எங்களுக்கு ஸ்வாமியான உமது திருக்கோயிலின் வாசலிலே தேவர்க்கதிபதியான இந்திரனும் அவனுடைய ஐராவதமென்கிற யானையும் வந்திருப்பதுமன்றி, அண்டாந்தர் வர்த்திகளான தேவர்களும், இவர்களுடைய பரிவாரங்களும், ஒருவராலுஞ் செய்துமுடிக்கவொண்ணாத அருமையான தவத்தைப் புரிந்த ஸநகாதி மஹர்ஷிகளும், மருத்கணங்களும், சுந்தார்கள் நெருக்கவும், அவர்களுடனே விச்சாதார்கள் தள்ளவும் யக்ஷர்களும், ஒன்றாகக்கூடி, தேவரீர் திருப்பள்ளி யுணரும்போதை அழகுகண்டு திருவடிதொழுது திருப்பல்லாண்டு பாடவேண்டுமென்ற குதூஹலத்தாலே ஒருவர்க்கொருவர் முற்கோலிவந்து இடியுண்டு மோஹித்து, ஆகா சாவகாச மிடமடையும்படி புகுந்து நிற்கிறார்கள். பார்த்தருளீர். ஆகையால் ஸர்வஸ்வாமியான தேவரீர் திருப்பள்ளி உணர்ந்தருளி இவர்களை யடிமைகொண் டருளவேணும்.

கரு. [illegible]

கச. [illegible]

(அ) வம்பவிழ்வானவர்வாயுறைவழங்க
மாநிதிகபிலையொண்கண்ணடிமுதலா
வெம்பெருமான்படிமைக்கலங்காண்டற்
கேற்பனவாயினகொண்டுநன்முனிவர்
தும்புருநாரதர்புகுந்தனரிவரோ
தோன்றினனிரவியுந்துலங்கொளிபரப்பி
அம்பரதலத்தினின்றகல்கின்றதிருள்போய்
அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

வம்பு அவிழ் - பரிமளமான
வானவர் - விண்ணவர்களும்
வாயுறை - அறுகம்புல்லும்
வழங்க - தேவரீர்க்கு ஸமர்ப்பிக்கிறதற்காக
மாநிதிகபிலை - சிலாக்கியமான சங்கநிதிபத்மநிதியையும் கபிலாஸுரபிகளும்
ஒண்கண்ணடி - ஒளிபொருந்திய திருக்கண்ணடிமுதலாக
எம்பெருமான் - ஸர்வஸ்வாமியான தேவரீர்
படிமைக்கலம் - உபகரணங்கள் எல்லாம்
காண்டற்கு - கண்டருளுகைக்கு
ஏற்பனவாயின - தகுதியுள்ளனவான
கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டு
நல்முனிவர் - அநந்யப்பிரயோஜநரான ரிஷிகளும்
தும்புருநாரதர் - தும்புருநாரதர்களும்
புகுந்தனர் - வந்துநின்றார்கள்
இவரோ - இவர்களன்றியும்
தோன்றினன் இரவியும் - உதயமானான் ஞாயிறும்
துலங்கு ஒளி - தன்னுடையமிக்கதேஜஸ்ஸை
பரப்பி - பரப்பிக்கொண்டு
அம்பரதலத்தினின்று - ஆகாசத்தினின்றும்
அகல்கின்றது இருள்போய் - அந்தகாரமானது அடியுடன்விலகிவிட்டது
அரங்கத்து அம்மா - திருவரங்கத்துள் பள்ளிகொண்டிருக்கும் ஸர்வரக்ஷகனான தேவரீர்
பள்ளியெழுந் தருளாயே - திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளி எங்களாந் தரமான இருட்டைப்போக்கவேணும்.

ஸர்வரக்ஷகனான ஸ்வாமியே! தேவரீர் திருவாராதனத்துக்கு அநுரூபமான பிராதக்காலமானது ஸன்னிஹிதமாயிற்று; தேவரீர்க்கு ஸமர்ப்பிப்பதற்காக ஸத்ர்சமான, பரிமளமுள்ள அறுகம்புல்லும் சிலாக்கியமான சங்கநிதி பத்மநிதிகளும், கையில் ஏந்திக்கொண்டும் ஸர்வஸ்வாமியான தேவரீர் கண்டருளுகைக்காக கபிலா சுரபிகளும், ஒளிபொருந்திய திருக்கண்ணடி முதலாக மற்ற உபகரணங்களெல்லாவற்றையுங் கொண்டு, தேவர்களும் அநந்யப் பிரயோஜநரான ரிஷிகளும், மங்களகீதம் பாடுகைக்குத் தும்புரு நாரதர்களும், அவசரப் பிரதீக்ஷகராய் வந்து நின்றார்கள்; இவர்களன்றியும், ஸஹஸ்ரகிரணனான சூரியனானவன் தன்னுடைய மிக்க தேஜஸ்ஸைப் பரப்பிக்கொண்டு தோன்றி விளங்குகிறான். அந்தகாரமானது ஆகாசத்தினின்றும் விலகிப் போயிற்று. ஆகையால் அழகியமணவாளனே தேவரீர் திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளி அவற்றைக் கண்டருளி ஆச்ரிதரான எங்களுடைய ஆந்தரமான இருட்டைப்போக்கி யருளவேணும்.

கரு. [illegible]

கசு. [illegible]

(கூ) ஏதமிறண்ணுமையெக்கமத்தளி
யாழ்குழன்முழவமோடிசைதிசைகெழுமிக்
கீதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கருடர்
கந்தருவருமிவர்கங்குலுமெல்லாம்
மாதவர்வானவர்சாரணரியக்கர்
சித்தருமயங்கினர்திருவடித்தொழுவான்
ஆதலிலவர்க்குநாளோலக்கமருள
வரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

ஏதமில் - குற்றமற்ற
தண்ணுமை - மிருதங்கமும் (ஒருதலைப்பறை)
எக்கம் - ஒருதந்தியையுடைய வாத்தியமும்
மத்தளி - மத்தளமும்
யாழ்குழல் - வீணைபோன்ற வாத்தியமும் புல்லாங்குழல்முதலிய குழல்களும்
முழவமோடு இசை - இவற்றின் முழக்கத்தோடுகூடிய பாட்டுகள்
திசைகெழுமி - திக்குகளெங்கும் நிறையும்படி
கீதங்கள்பாடினர் - கானஞ்செய்தனர்
கின்னரர் கருடர் - கின்னரர்களும் கருடர்களும்
கந்தருவருமிவர் - கந்தருவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும்
கங்குலுமெல்லாம் - ராத்திரிப்போதெல்லாம்
மாதவர்வானவர் - ரிஷிகளும்தேவர்களும்
சாரணர்இயக்கர் - சாரணர்களும் யக்ஷர்களும்
சித்தரும் - ஸித்தர்களும்
மயங்கினர் - கூடிநெருங்கி நின்றனர்கள்
திருவடித்தொழுவான் - திருவடிதொழுகையாலுண்டானதவரையாலே
ஆதலில் - ஆகையாலே
அவர்க்கு - அவர்களெல்லார்க்கும்
நாள் - இந்தநாளிலே
ஓலக்கமருள - திருவோலக்க மருளும்படிக்கீடாக
அரங்கத்துஅம்மா - கோயிலில் நித்யஸன்னிதிபண்ணி எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்வாமீ!
பள்ளி எழுந்தருளாயே - தேவரீர் சயனம் விட்டு உணர்ந்து அடியேனுக்காக இவர்களையும் அடிமைகொண்டருளவேணும்.

என்னப்பன் ஆருயிர் அனையவெந்தாய! தேவரீர் திருவடிகளில் விண்ணப்பம் (தேவரீர் உணர்ந்தருளும்போது மங்களகானம் கேட்பதற்காக) குற்றமற்ற சிறுபறையையும், ஒரு தந்தியையுடைய வாத்யத்தையும், மத்தளமும் வீணையும், வேய்ங்குழல் புல்லாங்குழல் முதலிய குழல்களையும் இவற்றிலுண்டான நாதமானது திக்குகளெல்லாம் நிறைந்து முழங்கும்படி இசையைக் கூட்டி மங்களமான கீதங்கள் பாடுந்தர்களும், கருடர்களும், கந்தருவர்களும், இன்னும் மற்றுள்ளார்களும், ராத்திரியெல்லாம் இடையறாது மாதவத்தைப் புரிகின்ற ரிஷிகளும், அனைத்துத் தேவர்களும், சாரணர்களும், யக்ஷர்களும், சித்தர்களும, இவரெல்லாரும் தேவரீர் திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளும்போதுள்ள தேவரீருடைய திருவடி வழகைக்கண்டு திருவடித் தொழவேண்டுமென்று தவரையாலே நெருங்கி நின்றார்கள்; ஆனதுபற்றி ஸர்வரக்ஷகனான தேவரீர் அடியேனுக்காகத திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளி அழகோலக்கமாயிருந்து எல்லாரும் வாழும்படி கடாக்ஷித் தடிமைகொண்டருளவேணும்.

கஎ. நிஸ்ஸாத்ராஃபடஹநாதமந்தரவாஸாஶேஷகதந்த்ராவஸ, ஸ்வைகெ யஸாரா
ஸ்ரீடிமததயஸாரஹவேணாஃயஃ | உவெ ஷாநராவயநிசெக்ஸஹயாதாமீதிஷிமஹமநா,
மீதாநாவுடதீஹகிநாமவொமயவஸ்வ்யூஷுதசு॥

கஅ. நந்ஸாவிதவொயாதாமநிவாஷெவாஸயக்ஷாஸயா, வஸிஸாஸாஸயா
தாஹஜஷஸுதாஷவெஸவாதுஹெ | தஸாஷஹவாநுகொதகாணாஸாஸாநமோஸி
வெ, ஙமாஸ்ஷஜவாதியெடஸியதாஷாயஸஷஸ॥

௧௦. கடிமலர்க்கமலங்கள் மலர்ந்தனவிவையோ
கதிரவன்கனைகடல் முளைத்தனனிவனோ
துடியிடையார்சுரிகுழல்பிழிந்துதறித்
துகிலுடுத்தேறினர்சூழ்புனலரங்கா
தொடையொத்ததுளபமுங்கூடையும்பொலிந்து
தோன்றியதோட்டொண்டரடிப்பொடியென்னு
மடியனையளியனென்றருளியுன்னடியார்க்
காட்படுத்தாய்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

கடிமலர்க் கமலங்கள் - பரிமளமுள்ள தாமரைபுஷ்பங்கள்
மலர்ந்தன இவையோ - அலர்ந்தன
கதிரவன் - சூரியனானவன்
கனைகடல் - ஒலிக்கின்ற சமுத்திரத்தில்
முளைத்தனன் இவனோ - உதயகிரியின்மேல்வந்து தோன்றினான்
துடிஇடையார் - உடுக்கைபோன்ற இடையை யுடைய ஸ்திரீகள்
சுரிகுழல் - சுருண்டமயிர் முடியை
பிழிந்து உதறி - பிழிந்து உதறிவிட்டு
துகில் உடுத்து ஏறினர் - வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு கரையேறினார்
சூழ்புனல் அரங்கா - காவேரியாலேசூழப்பட்ட திருவரங்கத்தில் கண்வளர்ந்தருளும அம்மன
தொடையொத்த துளபமும் - தேவரீர்சாத்திக்கொள்ளத்தக்க திருத்துழாய் மாலையும்
கூடையும் பொலிந்து தோன்றிய தோள் - திருப்படலிகையுமாய்த் தோன்றின தோளையுடையனாய்
தொண்டர அடிப்பொடி - தொண்டரடிப்பொடி என்று பேருடைய
அடியனை - அடியேனை
அளியன் என்று - எளியனென்று
அருளி - கிருபைபண்ணி
உன்னடியார்க்கு - தேவரீர் தாஸவர்க்கத்துக்கு
ஆட்படுத்தாய் - ஆட்படுத்து (அதற்காக)
பள்ளி - திருப்பள்ளியைவிட்டு
எழுந்தருளாயே - உணர்ந்தருளவேணும்.

காவேரியாற் சூழப்பட்ட கோயிலில் கண்வளர்ந்தருளும் மலர்மகள் மார்பா! தேவரீர்க்கு அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்; திவ்யபரிமளத்தையுடைய தாமரைப்புஷ்பங்கள் அலர்ந்துவிட்டன. அம்மலர்க்குக் கேள்வனான ஆதித்தியனும் அலையெறியும் சமுத்திரத்தில் உதயகிரியின் மேலேவந்து தோன்றினான். உடுக்கையைப்போன்ற இடையையுடைய ஸ்திரீகள் நீராடி, தங்கள் சுருண்டமயிர் முடிகளைப் பிழிந்துதறிவிட்டு தத்தம் வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு கரையேறினார்கள். ஆகையால் விடியற்காலம் ஆயிற்று; தேவரீர் சாத்தியருளுகைக்குத் தகுதியான திருத்துழாயமாலையும் திருப்படலிகையுமாய்த் தோன்றின தோளையுடையனாய், தொண்டரடிப்பொடி யென்னும் பேரையுடைய அடியேன் எளியன் என்று கிருபைசெய்து தேவரீருடைய தொண்டர்க்குத் தொண்டனாக்குவதற்காக, உணர்ந்தருளி கிருபைசெய் தருளவேணும்.

---

௧௯. [illegible]

௨௦. [illegible]